



Datum van
inontvangstneming

:

08/05/2014

Zaak C-131/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

21 maart 2014

Verwijzende rechter:

Corte suprema di cassazione / Italië

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 januari 2014

Verzoekende partij:

Malvino Cervati

Verwerende partijen:

Agenzia delle Dogane

Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Roberto Cervati

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

SEZIONE TRIBUTARIA CIVILE

[OMISSIS]

geeft de hierna navolgende

ORDINANZA INTERLOCUTORIA

(Interlocutoire beschikking)

betreffende de voorziening in cassatie in zaak nr. 25622-2011:

CERVATI MALVINO, in zijn hoedanigheid van Socio Accomandatario (beherend vennoot) en wettelijk vertegenwoordiger van de vereffende vennootschap MALVI SAS di CERVATI MALVINO E C [OMISSIS]

verzoeker in cassatie,

tegen

AGENZIA DELLE DOGANE [OMISSIS]

[Or.2]

rekwirant op tegeneis,

AGENZIA DELLE DOGANE UFFICIO DOGANE DI LIVORNO;

geïntimeerde,

CERVATI ROBERTO [OMISSIS]

verweerder [OMISSIS] [nationale procedure] –

tegen beslissing nr. 46/2010 van de COMM.TRIB.REG.SEZ.DIST. di LIVORNO [Commissione tributaria regionale, sezione staccata di Livorno] van 7 september 2010;

[OMISSIS] [nationale procedure]

[Or.3]

Verloop van de procedure

Ingevolge een bericht tot heffing van aanvullende rechten dat door de Agenzia delle Dogane Direzione di Livorno (douanekantoor te Livorno) is vastgesteld met betrekking tot de verkrijging, door de personenvennootschap Malvi s.a.s. (società in accomandita semplice), van een partij knoflook van oorsprong uit Argentinië van de vennootschap Tonini Roberto & C. s.a.s., heeft de importonderneming beroep ingesteld bij de Commissione Tributaria provinciale di Livorno.

Daarbij werd inzonderheid tegen die extra heffing opgekomen voor zover deze onderneming, die actief is in de sector van de in- en uitvoer van groenten en fruit, daarin werd verweten op onrechtmatige wijze douanerechten en belasting over de toegevoegde waarde (btw) te hebben ontweken via een frauduleus mechanisme waarbij de onderneming L'Olivo Maria als intermediaire postbusvennootschap (*società di comodo*) was opgetreden.

Het fraudemechanisme bestond uit de volgende handelingen: importeur L'Olivo Maria kocht in een derde land tegen het verminderde douanetarief een bepaalde hoeveelheid knoflook (met transit van de goederen die werden opgeslagen in de lokalen van de douane), namelijk van de onderneming Bananaservice srl (Società a responsabilità limitata), waarvan Tonini Roberto bestuurder is. Vervolgens heeft zij de waren doorverkocht **[Or.4]** aan voornoemde onderneming Tonini Roberto

& C. s.a.s., een communautaire marktdeelnemer die actief is in de sector van de in- en uitvoer van groenten en fruit. Malvi s.a.s. di Cervati Malvino, een onderneming die thans is vereffend en die in de loop van de procedure voor de rechter in hoger beroep is geschrapt in het handelsregister van de ondernemingen, kocht harerzijds een aantal partijen verse knoflook van oorsprong uit Argentinië **[Or.4]** van Tonini Roberto & C s.a.s., tegen een prijs die rekening hield met de douanetariefpreferentie, te weten op basis van certificaten die recht gaven op het verminderde tarief, welke certificaten in het bezit waren van voormelde onderneming L'Olivo Maria.

Op die manier kon de importonderneming Malvi s.a.s., door een beroep te doen op invoerders en fictieve vennootschappen die voldeden aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de afgifte van invoercertificaten die recht geven op verminderde invoerrechten krachtens de regeling op het gebied van de GATT-tariefcontingenten, de goederen kopen zonder betaling van het specifieke douanerecht, voor grotere hoeveelheden dan die welke haar op basis van haar eigen invoercertificaten toekwamen, aangezien zij niet de houdster was van de vereiste certificaten om de invoer te verrichten tegen het verminderde tarief waarin de tariefcontingentenregeling voorziet.

[Or.5]

De Commissione tributaria provinciale di Livorno heeft het beroep bij beslissing nr. 152/6/06 van 15 november 2006 toegewezen.

Op het daartegen door de Agenzia delle Dogane di Ravenna ingestelde hogere beroep heeft de Commissione tributaria regionale della Toscana bij beslissing nr. 46/10/10 van 7 september 2012 die uitspraak in eerste aanleg vernietigd.

De appelrechter was in wezen van oordeel dat er sprake is van een inbreuk op de douaneregeling wanneer een traditionele importeur die niet zelf beschikt over de vereiste certificaten op het gebied van de GATT-contingentenregeling om voor het verminderde tarief in aanmerking te komen en die, om niettemin aanspraak daarop te kunnen maken, in plaats van de goederen rechtstreeks van de niet in de Unie gevestigde uitvoerder buiten het contingent – tegen betaling van de eigenlijke douanerechten – te kopen en in te voeren, de goederen veeleer verwerft wanneer deze op zijn instructie reeds in het vrije verkeer zijn gebracht door een andere marktdeelnemer, die ze precies volgens zijn aanwijzingen koopt om ze aan hem door te verkopen, via een onderneming die in het bezit is van de door de tariefcontingentenregeling vereiste certificaten en tegen een passende vergoeding van de aldus verstrekte dienst.

Tegen de beslissing van de Commissione Tributaria regionale della Toscana is cassatieberoep ingesteld door Cervati Malvino **[Or.6]**, in zijn hoedanigheid van behorend vennoot van de vereffende onderneming Malvi s.a.s. di Cervati Malvino & C. Ter onderbouwing van zijn voorziening in cassatie heeft hij vijf middelen

aangevoerd. Het Agenzia delle Dogane heeft incidenteel cassatieberoep ingesteld. Verzoeker heeft een memorie ingediend.

Het cassatieberoep is behandeld ter terechtzitting van 25 februari 2013 en vervolgens [OMISSIS] [nationale procedure] ter terechtzitting van 13 januari 2013, teneinde de zaak te voegen met de procedure op tegenspraak betreffende Cervati Roberto als stille vennoot (socio accomandante), die een verweerschrift had ingediend als interveniënt.

De middelen van de voorziening in cassatie

- 1 Met het eerste middel van zijn voorziening in cassatie stelt verzoeker schending en onjuiste toepassing van de verordeningen nr. 1047/2001 en nr. 565/2002 en van de artikelen 1344 en 1414 van de codice civile (Italiaans burgerlijk wetboek), juncto artikel 360, lid 1, punt 5 van de codice di procedura civile (Italiaans wetboek van civiele rechtsvordering), doordat de Commissione Tributaria regionale ten onrechte heeft geoordeeld dat het voor een traditionele invoerder, die niet over de vereiste certificaten op het gebied van de GATT-tariefcontingentenregeling beschikte, verboden was om een beroep te doen op een andere communautaire marktdeelnemer die, nadat hij de goederen van een in een derde land gevestigde leverancier had gekocht, deze goederen in het buitenland verkocht [**Or.7**] aan een andere invoerder die, zonder zijn eigen certificaten af te geven, de goederen in de Gemeenschap in het vrije verkeer bracht en ze dan opnieuw aan de traditionele invoerder verkocht in ruil voor een passende vergoeding van de geleverde dienst. Voor zover moet worden aangenomen dat de communautaire wetgever de hoeveelheden goederen vaststelt die kunnen worden ingevoerd tegen het verminderde douanetarief en hij de procedures vaststelt om voor het beheer van de tariefquota waarboven de bijkomende hoeveelheden ingevoerde goederen aan de heffing van een specifiek aanvullend douanerecht worden onderworpen, strookt het volgens verzoeker immers met de doelstellingen van de communautaire regeling om, veeleer dan de goederen buiten de contingentenregeling in te voeren, een hoeveelheid van de waren te kopen van een marktdeelnemer die zich ertoe verbindt om deze op basis van zijn eigen certificaten in te voeren, teneinde de goederen daarna opnieuw te verkopen aan een marktdeelnemer die weliswaar zelf geen houder van certificaten is maar die hem een passende vergoeding daarvoor betaalt.
- 2 Met het tweede middel van zijn voorziening in cassatie stelt verzoeker schending en onjuiste toepassing van het verbod op oneerlijke handelspraktijken en van het recht van een belastingplichtige om zijn activiteit zodanig te structureren dat de omvang van zijn belastingsschuld beperkt blijft [**Or.8**], juncto het bepaalde in artikel 360, lid 1, punt 3, van de codice di procedura civile, aangezien de Commissione Tributaria regionale ten onrechte heeft geoordeeld dat het voor een douane-expediteur verboden is om goederen in te voeren via andere ondernemingen die in het bezit zijn van krachtens de GATT-tariefcontingentenregeling afgegeven certificaten en die dus aanspraak kunnen

maken op het verminderde douanetarief, hetgeen rechtsmisbruik oplevert dat ertoe strekt ten onrechte een belastingvoordeel te verkrijgen via een overeenkomst tot ontwijking van de wet. Verzoeker betwist de stelling dat hij de contingenten omzeilde door fictieve vennootschappen als stroman te gebruiken, aangezien het niet ging om simulatie of om een contractuele constructie tot ontwijking van de wet, aangezien de overeenkomsten daadwerkelijk de daarin vastgestelde gevolgen beoogden. Het betrof evenmin rechtsmisbruik, aangezien de opgezette regeling volkomen rechtmatig was.

- 3 Met het derde middel van zijn voorziening in cassatie stelt verzoeker schending en onjuiste toepassing van de artikelen 2697, 2727 en 2729 van de codice civile, juncto artikel 360, lid 1, punt 3, van de codice di procedura civile, voor zover de Commissione Tributaria regionale ten onrechte heeft geoordeeld dat sprake was van collusie, strekkende tot ontwijking van de wet, dan wel van een algehele simulatie, ofschoon de Agenzia daarvan geen enkel bewijs had geleverd.

[Or.9]

- 4 Met het vierde middel van zijn voorziening in cassatie stelt verzoeker ontoereikende motivering aangaande de betrokken feiten, bezien tegen de achtergrond van artikel 360, lid 1, punt 5, van de codice di procedura civile.
- 5 Met het vijfde middel van zijn voorziening in cassatie stelt verzoeker schending en onjuiste toepassing van artikel 112, juncto artikel 360, lid 1, punt 3, van de codice di procedura civile, aangezien de Commissione Tributaria regionale is voorbijgegaan aan een aantal doorslaggevende elementen, zoals de risoluzione ministeriale nr. 363869 (ministerieel besluit) van 27 april 1987, volgens welke resolutie het litigieuze mechanisme zijns inziens als rechtmatig is aangemerkt, waardoor het legitieme vertrouwen zou zijn gewekt dat de toepassing van artikel 220, lid 1, en lid 2, sub b, en artikel 78 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek rechtvaardigde, ook wat artikel 360, lid 1, punt 4, van de codice di procedura civile betreft.

De relevante nationale bepalingen

De voor de afdoening van de onderhavige zaak in aanmerking te nemen bepalingen van de nationale wettelijke regeling zijn de hierna volgende:

- 1) Artikel 1344 van de codice civile, „Overeenkomst strekkende tot ontwijking van de wet”:

„Een handeling is onrechtmatig wanneer de overeenkomst ertoe strekt, de toepassing van een dwingend voorschrift te ontwijken.”

[Or.10]

- 2) Artikel 37 bis, lid 1, van het DPR [decreto del presidente della Repubblica] nr. 600 van 29 september 1973, dat is ingevoegd bij artikel 7, lid 1, van het DL [Decreto Legislativo] nr. 358 van 8 oktober 1997:

„Ten aanzien van het belastingbestuur kunnen niet worden ingeroepen de handelingen, feiten en overeenkomsten, zelfs niet indien daartussen een onderling verband bestaat, waarvoor geen geldige economische redenen aanwezig zijn en die tot doel hebben de in de belastingregeling vastgestelde verplichtingen en verboden te omzeilen, alsook verminderingen en terugbetalingen te verkrijgen die anders niet verschuldigd waren geweest.”

De relevante bepalingen van het recht van de Unie

Verordening (EG) nr. 1047/2001 van de Commissie van 30 mei 2001 tot invoering van een stelsel van invoer- en oorsprongscertificaten en vaststelling van de wijze van beheer van tariefcontingenten, voor uit derde landen ingevoerde knoflook.

- 1) Punt 3 van de considerans:

„Er moeten maatregelen worden genomen om, voor zover mogelijk, de speculatieve aanvragen voor A-certificaten die geen verband houden met een reële handelsactiviteit op de markt voor groenten en fruit, te beperken. Het is daarom dienstig:

- bepaalde criteria vast te stellen met betrekking tot de status van de aanvragers van dergelijke certificaten;

[Or.11]

- te verbieden dat deze certificaten worden overgedragen;
- een redelijke limiet vast te stellen voor de individuele aanvragen.”

- 2) Punt 5 van de considerans:

„Om een adequaat beheer van het GATT-contingent te garanderen, moet worden bepaald welke maatregelen de Commissie moet nemen als de aanvragen om invoercertificaten voor een bepaalde oorsprong en een bepaald kwartaal betrekking hebben op hoeveelheden die groter zijn dan de bij besluit 2001/404/EG vastgestelde hoeveelheden, verhoogd met de niet-gebruikte hoeveelheden waarvoor vroeger reeds certificaten waren afgegeven. Als een van deze maatregelen erin bestaat dat bij de afgifte van de certificaten een verlagingcoëfficiënt wordt toegepast, moet worden bepaald dat certificaataanvragen kunnen worden ingetrokken en dat de zekerheid dan onmiddellijk wordt vrijgegeven.”

3) Artikel 5:

„A-certificaten worden afgegeven op de vijfde werkdag na de dag waarop de aanvraag is ingediend, voor zover de Commissie in die tussentijd geen maatregelen heeft genomen. In afwijking van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1291/2000 kunnen de uit deze A-certificaten voortvloeiende rechten niet worden overgedragen.”

4) Artikel 4, lid 3, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen:

„Wanneer vaststaat dat handelingen tot doel hebben om, door kunstmatig de voorwaarden te scheppen die voor het verkrijgen ervan nodig zijn, een voordeel te verkrijgen dat in strijd is met de doelstellingen van het ter zake toepasselijke gemeenschapsrecht, wordt, naargelang van het geval, dit voordeel niet toegekend of wordt het ontnomen.”

Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

De feitelijke omstandigheden die misbruik opleveren van de in punt 2 supra genoemde rechten (artikel 37 bis van DPR nr. 600/73), kunnen volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie ook worden toegepast op het gebied van de douanerechten, in die zin dat geen profijt mag kunnen worden getrokken uit belastingontwijkende transacties waarmee uitsluitend een fiscaal voordeel wordt beoogd.

[Or.13]

Tegen de achtergrond van de hierboven in herinnering geroepen Unierechtelijke bepalingen is het noodzakelijk om een verzoek om een prejudiciële beslissing voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, aangezien deze rechterlijke instantie moet vaststellen of het gedrag van verzoeker al dan niet een onrechtmatige handeling vormt die schending oplevert van de bepalingen van voornoemde verordeningen nr. 2988/1995 en nr. 1047/2001.

Met name regelt verordening (EG) nr. 565/2002 de wijze van beheer van tariefcontingenten (de zogenoemde GATT-contingenten). Deze verordening voorziet in een contingent van 38 370 ton knoflook per jaar tegen een ad-valorem-douanerecht van 9,6 %, en voert tevens een stelsel van oorsprongscertificaten in voor uit derde landen ingevoerde knoflook. Bovenop de GATT-contingenten kan volgens de Unierechtelijke regeling knoflook worden ingevoerd door – naast het douanerecht van 9,6 % – een specifiek extra recht van 1 200 EUR per netto-ton te betalen, waardoor invoer buiten het contingent niet voordelig is, terwijl verordening (EG) nr. 1047/2001 van 30 mei 2001 voorziet in de invoering van een stelsel van invoer- en oorsprongscertificaten en de wijze van beheer van tariefcontingenten **[Or.14]** voor uit derde landen ingevoerde knoflook regelt en

daarbij de hoeveelheden die door iedere marktdeelnemer kunnen worden ingevoerd, onderwerpt aan contingenten die afhankelijk zijn van het land van oorsprong van de goederen.

[V]erzoeker betoogt dat GATT-contingenten voornamelijk tot doel hebben, te voldoen aan de vraag op de communautaire markt zonder dat het marktevenwicht in gevaar wordt gebracht, en dat in dit verband het verlies van reeds aan sommige invoerders toegewezen contingentenaandelen – en dus onvolledige gebruikmaking van de contingenten – tot speculatieve prijsverhogingen zou leiden. Volgens hem kan de thans aan de orde zijnde situatie dan ook niet worden opgevat als een overeenkomst die ertoe strekt de wet te ontwijken of als een fictieve overeenkomst, en nog minder als een manoeuvre om een belastingvoordeel voor hemzelf of voor anderen te verkrijgen, aangezien de marktdeelnemer die de goederen (in de onderhavige zaak dus knoflook) verwerft en invoert, in ruil voor een passende vergoeding gebruikmaakt van krachtens de GATT-contingentenregeling afgegeven invoercertificaten die recht geven op het verminderde douanetarief, zodat zijn manier van handelen volkomen rechtmatig is en strookt met de doelstellingen van de contingentenregeling.

[Or.15]

Benadrukt moet worden dat volgens verzoeker simpelweg kan worden uitgesloten dat de hem verweten werkwijze onrechtmatig is, aangezien **de invoercertificaten of de op invoercertificaten gebaseerde rechten** waarmee aanspraak kan worden gemaakt op een verminderd douanetarief, in de onderhavige zaak **niet werden verkregen of overgedragen** om de beperkingen van de GATT-contingentenregeling te omzeilen, aangezien de koop-verkoopovereenkomst betrekking had op **goederen die reeds op het nationale grondgebied waren gebracht en aldaar in het verkeer vrij verkeer werden gebracht door derden** die rechtmatige houders waren van die certificaten, welke certificaten verzoeker vervolgens vrijelijk ter beschikking werden gesteld tegen een vergoeding, ook al geschiedde dit tegen een lager bedrag dan dit van de specifieke heffing (dat wil zeggen tegen een lagere kostprijs dan de prijs die de invoerder zou hebben moeten betalen indien hij de goederen buiten het contingent had ingevoerd).

Het **Agenzia delle Dogane** stelt zich echter op het standpunt dat de feiten van de onderhavige zaak een inbreuk op de douanewetgeving opleveren die gericht is op de ontwijking, via gebruikmaking van aan andere ondernemingen toegewezen contingenten, van de regeling ter bescherming van de interne markt die de Europese Gemeenschap heeft ingevoerd door per hoeveelheid ingevoerde goederen verschillende invoerrechten vast te stellen en door de invoerverrichtingen tussen individuele marktdeelnemers aan contingenten te onderwerpen. Beklemtoond moet immers worden dat artikel 202 van het communautaire douanewetboek bepaalt dat een douaneschuld bij invoer ontstaat indien aan rechten bij invoer onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht **[Or.16]** en dat daarbij

als schuldenaren moeten worden aangemerkt, de personen die aan dit binnenbrengen van de goederen hebben deelgenomen dan wel de personen die de betrokken goederen hebben verworven of deze onder zich hebben gehad en die, op het ogenblik waarop zij de goederen verwierven of ontvingen, wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat deze op onregelmatige wijze waren binnengebracht. Hoewel artikel 202 van het communautaire douanewetboek voor de definitie van „op onregelmatige wijze binnenbrengen” van goederen, in de zin van dit artikel, verwijst naar elk binnenbrengen van goederen in strijd met de bepalingen van de artikelen 38 tot en met 41 en met die van artikel 177, tweede streepje, van dat wetboek, welke artikelen betrekking hebben op de concrete procedure voor het fysiek aanbrengen van de goederen bij de douaneautoriteiten, neemt dit niet weg dat impliciet is bedoeld dat de materiële vervulling van de bij die procedure gestelde voorwaarden niet volstaat indien de marktdeelnemer niet voldoet aan de subjectieve criteria ter verkrijging van de betrokken invoercertificaten die recht geven op de tariefpreferentie. De gemeenschapsregeling mag immers niet zo ruim worden toegepast, dat zij misbruiken van ondernemers zou dekken, dat wil zeggen transacties die niet zijn verricht in het kader van normale handelstransacties, maar uitsluitend met het doel om de door het gemeenschapsrecht toegekende voordelen onverschuldigd te verkrijgen (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 14 december 2000, Emsland-Starke, C-110/99, Jurispr. blz. I-11595). Het stellen van bepaalde handelingen die [Or.17] formeel de desbetreffende voorwaarden naleven, vormt derhalve geen rechtvaardiging voor de praktijken van een ondernemer die er – in het kader van de toepassing van de betrokken regeling – uitsluitend toe leiden dat in strijd met het door deze bepalingen nagestreefde doel een belastingvoordeel wordt toegekend wanneer er voor de betrokken economische activiteit geen andere aannemelijke of legitieme commerciële verklaring bestaat (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 21 februari 2006, Halifax, C-255/02, Jurispr. blz. I-1655).

Het **Agenzia delle Dogane** stelt dat in casu kennelijk sprake is van praktijken waarmee werd beoogd een heffing te ontwijken – en die aldus misbruik vormen – via een frauduleus mechanisme waarmee de contingentenregeling werd omzeild, rekening ermee houdend dat:

- a) de onderneming Malvi Cervati [sas] allereerst opdracht gaf tot het vervoer van knoflook van oorsprong uit Argentinië, dat vervolgens door de onderneming L’Olivo Maria Imp.Exp. diende te worden ingevoerd;
- b) de onderneming Malvi Cervati [sas] op voorhand de benodigde bedragen verstrekke aan Tonini Roberto e C, de leidende manager van Bananaservice srl;
- c) de waardevermeerdering van de goederen in de loop van de verschillende transacties de overeengekomen vergoeding vormde voor de rol die daarin werd gespeeld [Or.18] door de invoerder, de voormelde onderneming

L’Olivo Maria Imp.Exp, waarvan de winst – in ruil voor het gebruik van haar eigen certificaten – 0,25 EUR per kilo bedroeg;

- d) op de facturen van de invoerder voor de wederverkoop aan de onderneming Tonini sas van de in het vrije verkeer gebrachte goederen een datum werd aangebracht die voorafging aan de eigenlijke invoer van de goederen;
- e) tijdens de verificaties op de maatschappelijke zetel van Tonini sas en in de bedrijfslokalen van Bananaservice de op naam van L’Ulivo Maria opgestelde invoerformulieren zijn teruggevonden die werden gebruikt voor het binnenbrengen van de knoflook in de Europese Unie, samen met de gebruikte invoercertificaten;
- f) verzoeker geen uitleg verstrekt over de vraag om welke andere reden dan het belastingvoordeel – in de vorm van het verminderde douanetarief – hij een beroep deed op andere ondernemers voor de invoer van de goederen, die hij dan zelf opnieuw kocht via een procedé waarbij verschillende fictieve ondernemingen waren betrokken, hetgeen in wezen neerkwam op de overdracht van de rechten die uit de op hun naam afgegeven invoercertificaten voortvloeiden.

Gelet op de in de onderhavige zaak onderzochte feiten is het volgens de Corte suprema di cassazione **[Or.19]** noodzakelijk om het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële uitspraak over de hierboven vermelde Unierechtelijke bepalingen die zij bij de afdoening van het onderhavige geding moet toepassen, teneinde de juiste toepassing van deze normen met voldoende duidelijkheid vast te stellen waardoor daarover geen redelijke twijfel meer kan bestaan, gelet op de specifieke aard van de onderzochte verrichtingen. Dat is des te meer het geval daar de hierboven genoemde nationale bepalingen, die de Unierechtelijke bepalingen deels overnemen, in de rechtspraak van de Corte suprema di cassazione niet steeds op uniforme wijze zijn uitgelegd **[OMISSIS]** [nationale rechtspraak], en tevens gelet op het beginsel volgens hetwelk een nationale rechterlijke instantie, indien een nationale bepaling op verschillende wijze kan worden uitgelegd, gehouden is om aan deze bepaling de uitlegging te geven die het meest in lijn ligt met het recht van de Unie **[OMISSIS]** [nationale rechtspraak].

[OMISSIS] **[Or.20]** **[OMISSIS]** **[Or.21]** **[OMISSIS]** [De Corte di cassazione verwijst naar een van haar recente uitspraken, beslissing nr. 24938 van 6 november 2013, betreffende een soortgelijke zaak]. [nationale rechtspraak]

De onderhavige rechterlijke instantie heeft zich met betrekking tot dezelfde feiten reeds uitgesproken op strafrechtelijk gebied. Bij beslissing nr. 7961 van 13 maart 2008 heeft de derde strafkamer geoordeeld dat soortgelijke gedragingen als die welke in de onderhavige zaak aan de orde zijn, douanefraude vormden doordat zij

erop waren gericht de door de Europese Gemeenschap ingevoerde bepalingen tot behoud van de interne markt te omzeilen.

Aangezien de uitspraken van de Corte suprema di cassazione niet meer vatbaar zijn voor beroep en de aan de orde gestelde specifieke vraag in de rechtspraak nog niet is beantwoord, dient bijgevolg het Hof van Justitie van de Europese Unie bij wege van de prejudiciële procedure die is ingesteld bij artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te worden verzocht om een antwoord op de hiernavolgende vraag:

„Moeten verordening nr. 1047/2001 en verordening nr. 2988/95 aldus worden uitgelegd dat als verboden onrechtmatige praktijken en rechtsmisbruik ter ontduiking van douanerechten moeten worden beschouwd, de verrichtingen waarmee communautaire marktdeelnemer A (Malvi sas), die niet over een invoercertificaat beschikte of zijn eigen contingentenaandeel reeds had gebruikt, bepaalde hoeveelheden goederen kocht van communautaire marktdeelnemer B (Tonini Roberto & C. sas), die deze goederen op zijn beurt van de niet in de Unie gevestigde leverancier (Banaservice srl) had verkregen en vervolgens in een derde land had overgedragen aan een andere communautaire marktdeelnemer C (L'Olivo Maria), aan wie, aangezien hij de ter zake gestelde voorwaarden vervulde, een nieuw invoercertificaat krachtens de GATT-tariefcontingentenregeling is afgegeven, zonder dat hij zijn eigen certificaat overdroeg, en die de betrokken goederen in de Europese Unie in het vrije verkeer heeft gebracht om deze goederen in ruil voor een passende vergoeding, zodra de douaneformaliteiten waren vervuld, door te verkopen, tegen een lagere kostprijs dan de specifieke heffing die op invoer buiten de contingentenregeling wordt toegepast, aan voornoemde [Or.23] communautaire marktdeelnemer B (Tonini Roberto & C. sas), die ten slotte tot de wederverkoop van de goederen aan communautaire marktdeelnemer A (Malvi sas) overging?”

De verwijzende rechter schorst de behandeling van de zaak.

De Corte suprema di Cassazione

verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 295 van de codice di procedura civile (Italiaans wetboek van burgerlijke rechtsvordering) om een prejudiciële beslissing over de in de motivering geformuleerde vraag van uitlegging van het recht van de Unie.

[OMISSIS]

[OMISSIS] Rome [OMISSIS] [*standaardformule*], 13 januari 2014.